

ஓம்

ஸ்ரீ அங்காள பரமேசுவரி அந்தாதி

திருக்கயிலாயப் பொதிய முனிப்பரம்பரை
குருமகா சந்திதானம்
ஸ்ரீ அங்காள பரமேசுவரி அடிமை
வெங்கடராமன் அருளியது

ஓம்.

ஸ்ரீ அங்காள பரமேசுவரி துணை

ஸ்ரீ அங்காள பரமேசுவரி அந்தாதி

(சகல காரிய சித்தியுடன்)

திருக்கயிலாயப் பொதிய முனிப்பரம்பரை
குரு மகா சந்நிதானம்
ஸ்ரீ அங்காள பரமேசுவரி அடிமை
வெங்கடராமன் அருளியது.

வெளியீடு-1 : 1979

இலக்கம் மதிப்பு

(பதிப்புரிமை அருளியவருக்கே)

Reg. No: L/9086/80/ dt: 19-1-1980
Registrar of Copyrights/ New Delhi
All Rights (Copyrights & Publishing)
RESERVED BY THE AUTHOR

அச்சிட்டோர்:

வெங்கட்டா அச்சகம்,
78, சூளைமேடு நெடுஞ்சாலை,
சென்னை-600 094.

ஓம்

ஸ்ரீ அங்காள பரமேசுவரி துணை

ஓம் வல்லப கணபதி துணை

ஓம் குருவே சரணம்

ஸ்ரீ அங்காள பரமேசுவரி அந்தாதி
(சகல காரிய சித்தியுடன்)

தேவி இன்னுரை

அன்புநிறை அமுதங்களே,

எல்லாம் வல்ல சக்தி ஸ்ரீ அங்காள பரமேசுவரியின்
திருவருள் ஆணையின்படி,

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்” — என்பதற்கிணங்க

தேவ உலக வாழ்வு, தெய்வ உலக வாழ்வு என்ற இரண்டு
நிலை உள்ள வாழ்வு மனித குலத்திற்கு தேவி அருளிய
திருவருட் கருணையாகும். இவற்றில் தெய்வ உலக வாழ்வு,
ஒருவன் சிறந்த பக்தனாகத் தேவி நாமம் பரப்பினால்
அதில் கிடைக்கும் பேறாகும். நான், எனது என்ற கர்வம்
அற்றவர் தேவ உலக வாழ்விற்கும் எட்டாத மேலான
தெய்வ உலக வாழ்வை (வீட்டுலக வாழ்வு) அடைவர். தேவி
உலக வாழ்வு நினைவாலும், சொல்லாலும், செயலாலும்
விளக்க முடியாததோர் பரமானந்த நிலை - தேவி அருளால்
சுய அனுபவத்தால் மட்டுமே, பக்தன் அனுபவிக்கக் கூடிய
தோர் உத்தம நிலை ஆகும். இந்நிலை அடைந்தவருக்கு,

ஓம்

ஸ்ரீ அங்காள பரமேசுவரி அந்தாதி

மீண்டும் பிறப்பு என்பது இல்லை. சான்றோர் எனப்படுவோரிடத்திலும், அவர்களையும் அறியாமலே சுயநலம் என்பது இலைமறை காயாக மிகமிகச் சிறிய அளவிலேனும் மறைந்திருக்கும். ஆனால், ஞானிக்கு இந்நிலை இல்லை. ஞானியை உருவம் வைத்து அறிவது மிகவும் கடினம். பக்திதான் ஞானத்தின் எல்லை. கலியுகத்தில் நாம கீர்த்தனம்தான் பக்தியை வளர்க்கும்.

“வாய் திறந்து பாடினால் வாழ வழி காட்டுவாள்” — என்பது உறுதி.

அத்தகைய பெருநிலையை அடைய “ஸ்ரீ அங்காள பரமேசுவரி அந்தாதி” உதவும் என்று தேவி அருளால் அறிந்து, இவ்வந்தாதியினை, ஸ்ரீ அகிலாண்ட கோடி பிரம்மாண்ட நாயகி ஸ்ரீ அங்காள பரமேசுவரியின் திருமலர்ப்பாதங்களிலும், அடியேனுள்ளிருந்து இவ்வந்தாதியினை அருளிய சற்குரு லோக முத்திரை அகஸ்திய குரு தேவருக்கும் பூண்டி சற்குருதேவருக்கும், பிதர்லோக குரு தேவருக்கும், மகரிஷி ராம் ராம் குருதேவருக்கும், ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ நாதமுனி குருதேவருக்கும் தாய் அரவிந்த மாதாவுக்கும், சாக்த பரப்பிரம்ம ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ இடியாப்ப சித்தருக்கும், மற்றுமுள்ள அனைத்துக் கோடி தேவர், சித்தர், யோகியர், முக்தர்கள், கந்தர்வர், முனிகளுக்கும், பதினெண் சித்தர்களுக்கும், பிரம்ம ஞானியர்களின் பாதங்களிலும் சமர்ப்பிக்கின்றேன்குறையிருப்பின் மன்னித்து, அனைவரும் தேவியின் திருநாமத்தைப் பரப்ப வேண்டுகிறேன்.

இந்நூல் யாவரும் பலன்பெறும் வண்ணம் வெளிவருவதற்கு அரும்பெரும் தொண்டாற்றிய ஸ்ரீ அங்காள பரமேசுவரியின் அடிமைகள் பலருக்கும் ஸ்ரீ அங்காள பரமேசுவரி நல்லருள் புரிய வேண்டுகின்றேன்.

ஸ்ரீ அங்காள பரமேசுவரி அடிமை,
வெங்கடராமன்.

ஓம் ஸ்ரீ அங்காளபரமேசுவரி துணை

ஓம் மகாவல்லப கணபதி துணை

ஓம் குருவே சரணம்

ஸ்ரீ அங்காளபரமேசுவரி அந்தாதி ஆனந்த கணபதி நாயு

முருகனுக்கு முத்தோனாய் முழுமுதற்சுழியாய் வைத்தென்றும்
பெருகிவளர் சோதியா யெங்கும்பரவி யருளென்றும்
அருகுபுல்சாத்திய ஆனந்தகணபதி யருளால்
அங்காளம்பிகைஅந்தாதி
உருகியாவ ருள்ளத்திலுள்ளே ஊடுருவக் கண்டு

துல்

உதிக்கின்ற திங்கள் உணர்வூட்டும் முகமென்னினைவில்
பதிக்கின்ற நின்பார்வைப் பாலில்பழமும் வீழ்ந்து
மதிக்கின்ற குவளைபோல் பராசக்தியென் பாவம்தீர்த்து
துதிக்கின்ற தூய்மை யாக்கும் தூயவளே.

1

தூயவளே துன்பந்தகர்ப்பவளே துணையா யென்றும்
மாயவளே மாணிக்கமே மலைமன்னன் புதல்வியே
தாயவளே தமிழவளே தந்தையாயு மென்றும்
வாய்ப்பவளே வளம்பல வாய்த் திடுவாய்.

2

வாய்த்திடுவாய் தாயா யெனக் கென்றும்
சாய்ந்திடுவாய் திருவரு ளமுதந்தா யெனக்கு
வாய்த்திடுவாய் கருணை யுளந்தனைக் கண்ணகத்தே
பாய்த்திடுவாய் நின்திரு ஷுளப் பேரொளியே.

3

பேரொளியே மாய்ப்பாசத் தொட ரெலாம்
தாரொளியே தகர்த்தங்கு தகுதியுடை யவனாய்ப்
போர்த்தங்கு புண்ணியப் புனியதில் பக்குவமாய்
வார்த்திங்கு விட்டினையே விந்தைமிகு நாயகியே.

4

நாயகியே நான்முகனும் நாரணரும் நமசிவாயருக்குத்
தாயாகியே யொளிவிடும் தனிப்பெருஞ் சுடரேயெனைச்
சேயாக்கியே சித்தம் தெளிவுறச் செய்துசெல்வியே
பேயினையென்றும் பெருமை படவைத் திட்டாயிங்கு.

5

இங்குள நான்மட் மெல்லா தினியான்
எங்கு செல்கினும் நின்னருளால் நின்புகழ்தான்
தங்குமென்று தாரணியில் பரப்பிடும் போது
அங்கெல்லாம் வந்தென்முன் நிற்கும் முக்கண்ணியே. 6

முக்கண்ணியே முனிவரும் தேவரும் மூவரும்
இக்கண்ணியாய்த் தோன்றியிங்கு முத்தொழில் செய்திட்டு
தண்ணிலவாய் தன்பத்தியினைப் பரப்பியே பலரிடம்
விண்ணிலவமுதாய் வேழாம் படியில்வீற் றிருப்பவளே. 7

வீற்றிருப்பவளே யீரேழு லகெங்கும் விந்தையாய்
தோற்றியிருப்பவளே தோற்றத் துள்ளிருந்து துலங்குபவளே
போற்றினாயென் னுள்ளத்திலிருந் துன்னையே யென்மனம்
மாற்றினாயெங்கும் பரம் பொருளான சுந்தரியே. 8

சுந்தரி சுசந்தருஞ் சுயஞ்சோதி சுயம்பிரகாசினி
அந்தரி யகத்தினுள் ளிருந்துமந்திரம் விளக்குபவளே
தந்திரஞ் செய்பவளே தமிழாயெங்குந் தாவியே
இந்தத் தரணியி லாடிடும் அங்காளம்பிகையே. 9

அங்காளம்பிகையாய் அகம திலாடு மருட்கடலே
செங்காளம்பிகையாய்ச் செகம திலாடி யிங்கு
கங்கையம்மனா யானந்தக் கூத்திட்டு மாலுக்குக்
தங்கையம்மனாய்த் தரணியகத் தாடும் தாரணியே. 10

தாரணியே தன் தமிழ்ப் பாசாங்குசச்
சீரணியே சிதம்பரத் தாடும் நாயகனுக்குப்
பேரணியே பெருமாட்டியே பேச்சும்பாட்டு மீயவல்ல
நாராயணி நம்பினைவருக்கு நலம்பல ஈந்திடும்நாயகியே. 11

நாயகி நாயேனுனை நம்பவைத்திங் காட்டிடும்
தாயாகித் தன்மனத்தேயெனை வைத்துவித்துவளர்
காயாகிக் கனிந்து கற்பகத்தருவாக்கி நின்சேயாக்கும்
பாயா லீனையாட்டினை விளம்பத்தா னியலுமோ. 12

இயலுமோ உன்பெருமைதனை யியம்ப விமயத்தரசி
கயலுமென் விழிகாட்டி விளக்கியிச் சிறியனுக்குப்
பயிலுவித்தாய் பக்திதனைப் பராசக்தி பாறெங்குமினித்
துயிலுருமோ யிவ்வுள மோங்காரத் தெளிவே. 13

தெளிவே தென்னாட்டி னின்னமுதே ஞான
நெளிவே நெல்முத்தே நெல்லையப்பருக் கருட்
பொலிவே ஏகாந்தமே யெண்ணிலடங்காத யென்னம்மே
வலிவே ஈந்திடுவாயிப் பாடலென்றும்ரேமுலக
முலாவிடவே. 14

உலாவிட உள்ளருள் பரப்பிடவே பிறந்திங்கு
குலாவிடவே குழந்தையாய் உள்ளருட் புனலில்
கலாபமயிலே மயிலைவாழும் கற்பகாம்பிகை யேயருட்
பலாபல ஈந்திடுவாய் நின்பாதம் பற்றியே. 15

பற்றினேன் இவ்வாக்கை நினைவுதனை யென்றும்
கற்றிலேன் காலன்பற்று கல்விதனை ஞான
நெற்றியிலே ஆடுகின்ற அங்காளம் பிகையே
வெற்றியே யாவருக்கு மீந்திட்ட யென்தாயே. 16

தாயே தரம்பெற்ற பத்தருக்கு ளெனையென்றும்
சேயாக்கி விட்டுயெனைச் சிறப்புறச் செய்தாய்
மாயாப் பிறவியிட்டு மனமகிழவைத் தீங்குரினை
வாயாரப் புகழவைப்பா யென்றென்று மிவ்வையகத்தே. 17

வையகத்தே வாய்திறந்து பாடவைத்தாயே யெனையுள்
கையகத்தே யென்றும் வைத்தாடவேண்டு கின்றேனென்
மெய்யகத்தே யென்றுமேவி வினையாடு மென்னம்மே
தையல்நாயகியே தரணியில் தான் தோன்றி. 18

தான்தோன்றி தரணியில் தந்திடும்நின் புகழ்முன்பே
வான்தோன்றி வருமுன்னை வந்தம்மாரின் புகழ்பாட
யான்தோன்றி யென்றும் நின்னருள் பரப்பியேரினையில்
நானெனும் தோன்றியே நின்றடுவாய் பராசக்தியே. 19

பராசக்தியே மூவர்க்கும் முதலே யென்றும்
 மாருசக்தியே சத்தியஞான பீடமே யென்னுள்
 தீராசக்தியே தீவினை யகற்றும் தெளிவே
 பாராயோசக்தியே பாரில் யாவரையும் பத்தராக்கி. 20

பத்தராக்கி நின்நாமமே நான்குவேத மாக்கியென்றும்
 சித்தருக்கு உபதேசித்த சிவசக்திருபியே யெங்கும்
 முத்தருக்கு மூலபீடமே முக் கண்ணியேயென்போள்
 ரேருக்குஞானப்
 பித்தமே உன்னருள் கூட்டி வந்ததே. 21

சிறந்தவளே சித்தந்தெளி வுறச்செய்பவளே எம்மயமாய்ப்
 பிறந்தவளே பிறவிப்பெருங்கடல் நீந்திடவே எம்மோடு
 மறந்திடாமல் வந்தெம்மை யாட்கொள்ளு மகாசக்தியே
 இறந்திடுதல் வந்தெம்மையாட் கொள்ளுமுன்னே நீ
 வரல்வேண்டும். 22

வேண்டுகென நான்கேட்கு முன்னே நீயறிந்து
 வேண்டினவெலாந் தந்திடும் அங்காளம்பிகையே நின்னருளால்
 தாண்டினேன் தரணிப்பொரு ளாசையைஎன்போல் நின்
 பத்தருக்கும்
 வேண்டியேதந் திட்டால்விந்தைமிகு வாழ்வைனிளம்
 பத்தானியலுமோ. 23

இயலுமோ உன் னருட்சக்தியைச் செப்புதற்கே யென்றும்
 பயிலுகின்றேன் நின்னருளால் நீலியுண்ப்பாடவே யிவ்வுடல்
 துயிலுருமுன்னே தூக்கி யெம்மைக் காத்திடுவாய்
 வயலூர்ப் பெருமானே யீன்றெடுத்த வடுவாம்பிகையே. 24

நன்றெடுத்த தாயினைக் காட்டினாய் நினைவிலென்றும்
 மூன்றெழுத் தோங்காரங் காட்டியேமுப்பத்து கோடியினரும்
 சான்றதுன் பரதமேசாவா மருந்தளிக்கும் சாந்தியே
 போன்றதுன் நாமம்போல் சாந்தமரிக்கு மொருநாமமுண்டோ. 25

உண்டோ உனைப்போலுளமுருகி உவந்தளிக்குந் தெய்வமதைக்
 கண்டிலனே இப்பாரெங்கும் பரந்துநிற்கும் பராசக்தியே
 தொண்டே உனக்கென்றுஞ் செய்திடவே வைத்தாண்டு
 கொண்டே யிருப்பா யினியெப் பொழுதுமே. 26

பொழுதென்னு மிரவுபகலா யென்றுமேத் தியுன்னைத்
 தொழுதென்றுந் துதித்திட் டென்நினைவி லாலம்
 விழுதெனயென்றும் பற்றியே ஆனந்தக் கண்ணீரால்
 அமுதமுதுன்னைத் தொழுதிடக் குறையேது
 அங்காளம்பிகையே. 27

குறையேது குணக்குண்டு குளிர்மலை வாழுமெம்
 பிறைசூடிய பெருமானென்று முன்னன்பெனு மருட்
 கரையிலமர்ந் தங்குமோனத் தவம்புரிய வைத்திட்டு
 நிறையருளை நிறைந்தரும் நீர்மல சுந்தரியே. 28

சுந்தரி சூக்குமச் சுடர்சோதியே மாயா
 தந்திரி மனமகிழ்சித்திக்கு வித்துநீசிந்தை தெளிவூட்டும்
 மந்திரி மங்களநாயகி மாமறை தேடிடுமென்றும்
 வந்தறி வாய்விளங்க வேண்டு மென்னுள்ளே. 29

என்னுற்சொல்லும் செயலும் நீயே யாகியெனை
 உன்னுளுறைகின்ற உயிர்க்கதி ரொளி யாக்கித்
 தன்னுளிருந்து தாருக்களிக்குந் தாரமுத மேயென்
 கண்ணுள்நீயிருக்கு மதிசயத் தையென் னென்பேன். 30

அதிசய மானவடிவில்வந் தாடும்வளர்சோதியே நினையுன்
 பதியே பலகாலம்தவ மிருந்துபார்த்திட் டாரெனக்கு
 கதியே நினையன்றிவேறு யாருளாரெப்பிறப்பிலும் வருமென்
 விதியை மாற்றிடமனங் கொண்டாடும் மகாசக்தியே 31

சூலங்கொண்ட கையொன்று சுற்றியெனைக் காக்க
 ஆலமரன்பனுக் கருட்கூட்டு மங்களாம்பிகையே
 தமிழுக்கொரு
 வேலனையீந்திட்ட வேம்புலி நாயகியே யென்மேல்
 காலக்கயிறது விழுமுன்னே கண்முண்ணே வரல்வேண்டும். 32

கண்ணுவோ நின்கருணைக் கெல்லையென் னுண்டோ
 அண்ணுவோ திருவண்ணாமலைக்கு நீயருள்
 அண்ணுவோமாதூள்
 வண்ணுவோ வாய்திறந்துபாட் டியற்றுமில்வேழை
 தனைநீயென்றும்
 எண்ணுவோ யிருந்திடலு மியலுமோ விமயத்தரசியே. 33

கணியே கணியின்ரசமே கற்கண்டே மலர்ப்
 பணியே பணியும்பத்தருக்குப் பாலமுதேபணியர்
 தவருக்குமாயத்
 துணியே துணிகிழித்தெறியுந் தூய பொருளேயென்றும்
 துணிந்து னைப்பணிந்தபின் பணியேன்றின்பக்
 ரல்லாதவருக்கே. 34

இல்லாத வருமுன்நாம்ங்கல் லாதாருண்டோ யிவ்வுலகில்
 சொல்லாத நாளுண்டோநின் தோத்திரமேயிப்புனியில்
 நின்திருக்கோயில்
 செல்லாத நாளென்னநாளோ நானறியேன் நாளெல்லாம்
 நில்லாதது சென்றானும்நீயெனக்கு வந்தெதுவும்
 செய்தல்வேண்டும். 35

அதுவேண்டுமென நான்கேட்கு முன்னே வந்து
 இதுவேண்டுமா யெனக்கேட்கு மங்காளம்பிகையே யென்றும்
 எதுவெனக்கு நலந்தருமோ அதையேநினைத்
 தருளல்வேண்டும்
 பதுமையாய்த் திருக்கோயிலகத்தே யிருக்கும்
 பராசக்தியே. 36

அகத்தே யொன்றுவைத் தனைத்துயிர் வாழும்
 செகத்தே யொன்றுசொல்லி நீபடைத்தசிறியோர்
 முன்னேசிரந்தாழ்த்தி
 இகத்தே பிறக்கும்பொருள் நாடியிறவா தெனநம்பி
 நகத்தே யெடுக்குமழுக்கு போல்யா னுள்ளேனே. 37

அழுக்கது அகலவோர் மார்க்கம் கூறென்னன்னையே
 முழுக்கது போட்டி டிவ்வுலகவாழ் விற்குஞானக்
 கூழுக்கழுது வருமென்னைக் கூட்டிக்கொண்டிடு குலதேவி
 ஊழுக்கழுதி டாமலென் னுளமதிலா டம்பிகையே. 38

ஆடனைத் தாட்டமும் நீயேயாடு உள்ளக்காமக்
 காடழிந் திடவேகாளி யென்றேயா டென்மனம்
 நாடும் நாராயணி நலமிகுவிவ் வேழலகும்
 பாடும்பாடும் பராசக்தி யென்றே பாடும். 39

பாடுபலகோடி ஜீவன்களில் பாடுநின் பக்தரோடு
 கூடுயென்றுங் கூட்டினுள் ளோடுங்குகை நாயகியே
 கேடொன்றுமில்லை நின்நாமங் கேட்டபோதே உன்னருளைத்
 தேடுதென்றேதேடவைத் தாய்ஞானப் பித்தனாக்கி. 40

வாழ்வில் தவறேதுநின் னருளால்செய் யினும்நாயகியே
தாழ்வுறும் தவறேதும்வேண்டா தடுத்ததை நீதிருத்தி
வீழ்வுறு மெண்ணம் வீணுக்குந் தோன்றல் வேண்டாநூனக்
கூழற்றி யெனக்கூட்டும் குலப்பெரும் நாயகியே. 48

குறிப்பறிந்தார்க்குங் கூர்மதியுனக் கன்றியாருக் குளதோநல்
நெறிப்பண்புதனை யென்றுமென் னுடலுதிரமாக்கி யென்மனப்
பரிதனையடக்கியே யெங்கும்நீயே யாகியென்னு ளடங்கும்
கரியநீலக் காரிகையே கற்பகாம் பிகையே. 49

கரிந்திவ்வுடல் சாம்பலாகிப்பயன்றறுப் போகுமுன்கற்பகத்
தருவேயெனை
பரிந்துய்யுமேற்று நிற்பாதப் பணிவிடை செய்வித்துனைத்
தெரிந்தபின்னும் சாகும்காரியம் செய்வித்திடாம் லென்றும்
சரிந்திவ்வுடல் வீழுமுன்னே சமாதியெனக் கருளே. 50

அகங்காரங் களைந்திட நாமங்கொ ள் டா யங்காளம்பிகையெனச்
செகத்தே யென்றும்செகதாம் பிகையாய்நின் றவளேயென்றும்
இகபரவாழ்வில் வந்துதவுமினிய பெருநாயகியே உன்கை
நகத்தேயிருந் துதிர்ந்ததுதானே திருமாலுக்குத்
தசாவதாரமே. 51

அவதாரம் பலவுருவிலெ டுக்கும்நாயகி யேயார்
அவதார மெடுத்தாலுமுன் னருளால்வந்தவரே முத்தருக்குத்
தவத்தார மரிக்கும்தமிழ்ப்பூங் பூங்கோதை யேயனைத்
தவதாரமு முன்னவதாரமெனத் தெரியும் நாளென்றே. 52

உன்னருளால் வந்தவரிங்கு பலகோடியே யாவரையும்
தன்னருளால் வந்ததெனக் கூறவைத்தாயே யெங்கும்
இன்னருளத் தனையுமெங் கிருந்தாலு மது
உன்னருளால் வந்ததென இயம்ப வைத்திடாயோ. 53

இவருயர்ந்தவ ரென்றுபல கூட்டங் கூற
அவருயர்ந்தவ ரென்றுமற்றோர் கூறானை வருள்ளும்
எவருயர்ந்தவ ரெனக்கேட்க வைத்தனையே யாவரையும்
கவர்ந்திழுக்குங் கருணைதான் உயர்ந்ததெனப் புகட்டிலையோ. 54

புகட்டாதபொருளொன் றுண்டோ யிப்புவிமீதே
 உன்னருளால்
 புகட்டானபொருளுக்கே பலகோடியினரை யும்மயங்க
 வைத்தாயென்றும்
 திகட்டாதுன்நாமம் திவ்வியத்திருவே யாவரையு
 முன்னருள்
 நகட்டாதிருக்குமோ ஞான வழி நோக்கியே. 55

ஞானவழி நடந்திட நலமிகுநாமம் மேல்
 வானவழி பறந்திட சீலமிகுநாம மங்கு
 கானவொலி கேட்டிட ஒலிமிகுநாம மவள்பணிக்கு
 தானமென யீவதிவ வுடல்பொரு ளாவிதானே. 56

உடலது ருவாக்கியிரெனப் புகுந்துள்ளேயுனை யடையுமாசைக்
 கடலது வைத்துநீகப்பலா யாகிநீகரையது சேர்க்கவேஞானத்
 திடலத மைத்தாயழியா மெய்ப்பீடத்துள்ளே
 உனையென்றும்பாடும்
 மடலது ஈந்திட்டிட டாய்மணப் பூங்குயிலே. 57

குயிலேநீ கூவியழைத்திடிற் குழந்தைநா னுடியழகு
 மயிலாய்வந்து நின்பாதம் பற்றியேயென்றும் ஞானப்பாடம்
 பயிலவேயிங்கு வந்துனேவேண்ட வைத்தாயுன்னுட
 னெனையழைத்து
 கயிலைசெள் றங்குவைத்துக் காட்சியாயுள்ளே
 டாக்கிடுவாய். 58

ஆயிரீதானே என்னுடலென் னும்கட்டைக் குள்ளே
 காவியணிந்திட வேண்டுமோ துறவியெனப் பிறரறிய
 பாவியெனக்குப் பலநிறஆடை பூட்டினாய் பாசமுடன்நீ
 தாவியேநிர்மல ஆடையேண்டி வந்தெனக் களிக்கவே. 59

ஒன்றுனது நாமமே யென்றுமெனது நாட்டமே
 ஐரண்டுனது அருள்பொருளில் வையத்தனையு
 மளித்தெனக்கு
 முன்றுனது கண்களால் மும்மலம் போக்கியேயுனை
 நான்முகனும் நாசனனும்நமசி வாயனும்நலமுற
 வணங்கக்காண. 60

வணங்கவே வந்துவிட்டேன் வாழ்நாளெல்லாம் பிறர்
 சொல்வால்
 சுணங்கிசோம்பித் திரிதலும்வேண்டா யீவ்வுலகச்சுற்றத்
 தாரெல்லாம்
 பணிந்துனக்குப் பணிசெய்யும்நாள் தனைப்பார்த்தென்
 பாமாலையை
 அணிந்துனக் கென்றும்பார்த்திடு வேனங்கா ளம்பிகையே. 61

வானமது நீயேயானாய் வளர்சோதி உன்மீதபி
 மானமது நீயேயளித்தாய் வளர்மா மதுரைவாழ்
 மீனாட்சி யானாய்வந் தெனக் கென்றும் திரு
 ஞானமது ஈந்தென்னை யுன்றோடு கூட்டினையே. 62

கூட்டியே சென்றென்னை மனங்குளிர வைத்தமுதப்பால்
 ஊட்டினையே உளத்தென்று முன்னருட் பெருக்கை
 நாட்டினையே நாட்டமுடன் நின்நாமம் தீர்த்தையென்றும்
 நோட்டமே யெனக்கு வைத்தாண்டு கொள்ளே. 63

பொருள்தரும் போகந்தரும் மதிமயங்கிப் போகுமுன்னே
 அருள்தரும் னைத்துந்தரும் அங்காளம் பிகைதானே
 திருவருள்தருந் தினந்தரும் தன்பால்நீங்கா
 ரினைஔட்டியானந்தக்
 கருப்பொருளாய் வந்தெனைக் காக்கும் அம்பிகையே. 64

அன்பா லமுதானந்தக் கண்ணீராலர்ச்சித் தேயென்றும்
 உன்பால் தொழுதுன்னைப்பக்தி யான்பாட்டிசைத் தேயென்றும்
 என்பால் பழுதுபட்டிருக்கும் உளமாசுதனைப் புதுப்பித்
 தன்பால் வந்தெனை யனைத்துக் கொள்ளாயே. 65

அசைவற்ற பொருளும் நீயேயெ னங்கமெலாம்
 இசையாகி வந்தாடும் வனப்பும் நீயேயெத்
 திசையுமுன் நாமம் பரப்பியே உன்னன்புப்
 பசையாகி படர்ந்துன்னுடன் வாழவேண்டுமம்மா. 66

குருவாகி யெனக்குநீ வரல்வேண்டு மென்முன்னே
 உருவாய் வந்துநின் றருளல்வேண்டு முன்னொளிக்
 கருவாய் வந்திவ்வேழை பிறந்திடல்வேண்டு மென்றுந்
 திருவாய் வந்துநிற்குந் திருவெல்லை நாயகியே. 67

வல்லவள நீயேவியத்தகு யிவ்வுலகி னென்றும்
 நல்லவள நீயேநம்பி னோருக்கும்நம்பா தோருக்கும்
 மெல்லநின் நினைஔட்டினை யேநின் நாமம்
 சொல்லமெசாலைச் சுவைக் கொதுயெல்லை யுண்டோ. 68

சத்தியம்நின் ஐடலாகும்சாந்தியே நின்கண்ணாகும் நின்நாமம்
 நித்தியங்கூறி னேருக்குநீடு புகழ்நீயேயுனை வணங்கமனதில்
 பத்தியமேதும் வேண்டாபாரில்வளர் நாயகியேயென்று
 மெனக்குநல்ல
 புத்தியைத்தா புனிதவீணை யேந்திய சக்தியே. 69

வழிபடவைத் தனையேநினை யென்றும் பிறர்மீது
 பழிபடயெனை நடத்திடல் வேண்டா வீணாய்
 அழிபடும்பொருள் மீதுபற்றெனக்கு வைத்தெக் காலத்தும்
 இழிவுபடவைத் திடாதே இனியபெரு நாயகியே. 70

வாளுடன்வந்த வடிவழகுநாயகி யென்வாக்கினில் நின்று
 ஆளுடன்வந்த வருக்கெல்லா முன்நாமங் கூறியவர்
 கோளதுமாற் றியேகுறை தீர்த்திடச் செய்து
 நாளெல்லாம்நின் நாமங்கூறும் நிலைதனை யீந்திடாயோ. 71

சோமன் நின்னருட்கொண்டான் ளுக்குமச் சோதியேநின்
 நாமமும் பெரிதெனக் கொண்டுநாரணனும் நலம்பெற்றுக்
 காமனைத் தகனஞ் செய்து சிவனுமுயர்
 வாமன அவதாரத்தான் தங்கையுனைமணந் தான்தானே. 72

சிவனும்சக்தியுஞ் சேர்ந்து வந்ததுன் னருளால்
 அவனுமவரு மவதாரம் பெற்றது அங்காளம்பிகையால்
 இவனுமிவளுஞ் சேர்ந்துனைப்பாட வைத்தனையே யென்றும்
 அவனுமுனைப் பணியாதுகென்றதில் லையேசெகப்பெரு
 நாயகியே. 73

ஆசைதனை விரன் டாக்கியழியா அழியுமெனக் கூறியுனைப்
 பூசனைச்செய்ய வைத்தனையோ அழியாதுணை யடையவென்றுங்
 காசைக்கொடுத்து மனமாசை வளர்த்தல்வேண்டா நின்னருளால்
 ஈசனென்பது மீசுவரி யென்பது முன்நாமமே. 74

கரும்புனில்லுங் கைக்கொண்டு காரிகையே என்றுமுனை
 விரும்பும்நினைவே நீயளித்திடல் வேண்டுந்துட் டவெண்ணந்
 துரும்பளவும் வந்திடல்வேண்டா யென்னுள் ளென்றும்வளர்
 அரும்பாகி யனைத்துமாகி அண்டமாகியென்
 னன்னையாகியே. 75

பூதநாதனுக்குப் புண்ணியப்பொறுப் பளித்தாயிவ்
 வேழைதனுக்கும்
 பூதவுடலகத்தே உன்னினைவுப் பொறுப்பளிப்பா யென்னுள்ளே
 நாதவொலி கேட்டு நாளெல்லாம் நின்நினைவுகூட்ட
 வேண்டுந்தமிழ்
 வேதவொலி போற்றும் வேதநாயகியே வேதவுமையே. 76

உமையே யாருக்கு மடியேனுன் னருளாலென்றும்
 சுமையா யிருந்திடல் வேண்டாயைப் புலனடக்கும்
 ஆமையா யிருக்கவைத்தென்னை யுள்ளன் புள்ளத்தென்றும்
 அமைத்திடு வாயம்பிகை சிலைபோல் அன்பே. 77

அன்பேயெ னன்பினிற் புகூந்துமுகக் காலமுணர்த்தி
 இன்பமு மினிமையும் நீயாகியினிய பத்தருக்குள்
 துன்பமேது மின்றித்துடைத்து நீ தூய நிலையளித்து
 அன்புமற னுமளித் தாளுகின் றனையே. 78

காதுலாகிக் கனிந்திவ்வுளங் கதிநீயெயென்று மிவ்வுலகத்தே
 சாதலெனும் மாயவாழ்வில் வைத்தென்னை மயக்கிடாதே
 பாதயாத்திரி யாயென்றுமுன் கோவிலுக்கெனை வரவழைத்துக்
 கீதமாயென்று முலாவிடும் கீதாம் பிகையே. 79

புண்ணியம்யாது செய்யவைத்தனை புலம்புகின்றே னுன்னருளால்
 பண்ணியபாவந் துலைத்திடாயோ தூயபெருநாயகி யேயென்னுள்
 எண்ணியதெலா முன்னருளால் நிறைவேற்றினாய் நீயெயென்றும்
 தண்ணியநெஞ்சந் தந்தென்னைப் புண்ணியஞ்
 செய்வித்தடாயோ. 80

புண்ணியஞ் செய்துன்னருட்கொண்டு நின்புகழ்பரப்பிக் கடமை
 கண்ணியங் கட்டுப்பாடென்பது நின்செயலேயென் வாழ்வில்
 நன்னியுன்னை நலமுடன்நாடி வந்தேனுன் னருளால்
 மண்ணில்வாழ் நாளெல்லாம் மனமகிழ் நாளாக்குவாய். 81

வந்தேனென் வாழ்நாளெல்லா முனைப்பாடி யென்றும்
 தந்தேனெனக் கென்றென் னுண்டென்ற லத்தனையும்
 கந்தவேளே காக்கும்படித் தமிழுக்கீந்த கருணைபோல்
 வந்தேன்நானு மரியபல செயலைச்செய்திளும் நாயகியே. 82

மெல்லியசூழல் சூரல்கொண்டே கூவியசூழத்தேன் சூருவாகி
சொல்லியமந்திர மென்னுள் ஒலிக்கவேயென்றுந் தூய
மல்லிமணம் பரப்பித்தூய தீபமுள்ளேகாட்டி யென்றும்
அல்லியங்காளம் பிசையாயாகி வந்தாய்ஞானமு தளிக்கவே 83

நஞ்சுண்டஐயன் நஞ்சுதனைக் கண்டத்திலேநிறுத்தித்
தேவருக்கெலாம்
அஞ்சேனைக்கூறி நின்னன்ப ருய்யும்வண்ண
முயிருட்டியனைவருந்
நஞ்சமெனயுளை வைத்துத்தரம் பெருவாழ் வளிக்கும்நின்
மஞ்சளதுருங்கும் மகிமையைமன மகிழ்ந்துபாட
வைத்தனையே. 84

குங்குமந் தந்திடுங்குறை யில்லாஹாழ்வுதனை உலகுக்கு
எங்கும் பரப்பியே பாடிடவேண்டும் நின்னருளால்
தங்குமே யென்றும்நினைகஞ்ச் செய்புந்தொண்டே யழியாமல்
இங்கினி வேறேருக்குப் புகழில்லையே உனைப்போலே. 85

திருநீற்றின் மகிமையைத்திருத்த முடன்சுறயெனக் கியலுமோ
பெருங்காற்றென வந்திடுமெக் குறையும் மடக்கியொழிக்கும்
வருகாற்றென வந்துவேண்டாதென ஓட்டித்தவ்ளி ஞானமுட்டும்
அருட்தென்றலாகி யானந்தக் களிப்பூட்டுந் திருநீறே. 86

பாதமலர்கண்டு நானும்பாசலுடன் பாடியுன்னித் தமிழ்
வேதமலர்தூவியே துதித்துள் பாதயிடைப்பத்திச் சர்க்கரை
சாதம்வைத்து சார்தமெனும்நின் னருட்பழம் படைத்தன்பு
கீதம்பாடியே கீர்த்தனை புரியவேண்டுமம்மா. 87

தாமரைமலர் பொன்சைதனைப் பொறுப்புடன் எனக்கி
யாவரையும் யாவையும் செய்யத்தூண்டி யென்னையுன்புனித
பூவறைத்தான் மீதுபுண்ணி யரூய்வைத் தென்றுமுள்
யாவறையும் செயலீந்தனையே ஈகைபெரு மாட்டியே. 88

பூவடிப் பெருமைதனைப்புரிந்து கொள்ளும்நாளென் றேஞானக்
காவடிப் பாடடிசைத்துநீன் கணங்களெல்லா மாடக்கண்டு
பால்வடி யும்நின்பாசப் புள்ளகையுடனிங்கு நீயெழுதும்
நாவடிப் பாடஜக்தூல மிகுதின்பாதம் பட்டிடவே. 89

பாதநினைவே யெனக்கென்றும் வேண்டும்வேறெது நினைவும்
காததூரம் ஓடவேண்டும் நின்நினை வென்றும்
சேதமுறாது செம்மலர்ப்பாத நினைவேவேண்டும் நின்
பாதமேயென் பலபிறவி யழிக்க வந்ததே. 90

பார்வையொளி யால்பகலிரவு செய்து ஈமாயப்
போர்வைகளைந். தெறியவந்தி டாயோவீணுக்கு ஹைத்தென்
வேர்வைஒழியப் பாடுகின்றேன் பண்ணிசையேயுன் மீதென்றும்
ஆர்வம்வந்திடப் புனிதப் பார்வை பாய்ச்சுவாயே. 91

நின்புருவமசைந் திடில்லைகண்ட னாடுவா னென்னுளத்தே
அன்புருகொண்ட நாயகியே யாயிரங் கோடியண்டங் களும்நின்
புன்முறுவலில்வந் ததேபுண்ணிய மூட்டும்நாயகி யேயிங்கு
என்புருவாயிருக் குமெனையேற்றுக் கொண்ட ருள்வாயே. 92

புவனங்களா டப்புவிசெங்குமாட புலன்களாட யென்
கவனங்களா டவுன்னல்கண்ட தத்தனையுமாட யிவனுன்
மயனென்று கொண்டாடமன மகிழ்ந்துநானும் மெத்தத
தவமென்ன செய்தேனே தவமருள் நாயகியே. 93

நுதலதில் அழகொரு பொட்டுங்கண்டேன் ஞானப்
பதிகங்கூறும் மூன்றுதிருமீற்றுப் பட்டைகண்டே னென்னால்
அதிகமியம் பத்தானியலுமோ ஞானமுன் முத்த
குதிக்கை நாதனாற்றான் நவில இயலுமே. 94

வேல்கொண்ட ளித்தாய் குமரனுக்கே ஞானத்தால்
மேல்கொண்டெழ வைத்தெனக் கமிர்தப்பா ளனித்துநின்
கால்தனுக்குத் தொண்டு செயங்காலந் தந்துநின்
கோலமெல்லாம் நானாகித்திரு நீராயமர் நாளென்றே. 95

இடுகாட்டிற் சென்றுயெனை யிடிடல்வேண்டா ஞானச்
சுடுகாட்டிற் சென்றுசுட் டென்னைப்புகம் பொன்னுக்கு
வடுவாம்பிகையே வந்தென்னை வளர்த்திட்டுன் னருளாற்பாமும்
படுகுழிக்கழுத்தும் நின்பாச மற்றவருடன் சேர்த்திடாதே. 96

அறியாதுநின் னருளால்யாதுபிழையும் செய்தல்வேண்டா
 மதிமயக்கித்
 தெரியாமலெதுவுஞ் செய்வித்திடல் வேண்டா யென்றும்நல்ல
 நெறியதுதவறாமல் நலம்பலநின் னன்பருக்கெலாம் செய்தென்
 குறியதுநின்றிருப் பாதமேயென் றிருக்க வைப்பாயே. 97

அனைத்துமழிந் தாலும்நின் னருளா லழியாநல
 மனைத்துமளித்து நம்பிக்கையு மளித்துநின்புகழ் மாலையால்
 வினையத்தனையுந் தீர்த்துவிடு கொடுத்திடுவாய் யாருக்காவது
 தினைத்துளியன வேனும்நின் பத்தருக்குத் தீர்த்தமளித்தே. 98

ஓடுகின்ற நீருமுன்பெயர் கூறியேயோடி யெங்கும்
 வாடுகின்ற பயிர்வாழ வழிசெய்துநீ யெமக்குநின்
 லீடுபுகழ் ளித்துநினை வத்தனையும்நீயே யாகிநினை
 நாடுகின்ற வருக்கு நாமமாம்பரா சக்தியே. 99

கல்லையுமு ருக்குமுன்நாமங் களிந்தமுதீடில் ஞான
 எல்லையுந் தாண்டவைக்கும் நின்நினைவாலென்று மிருப்போர்
 புல்லையும் நெல்லாக்கும்புனித நிலைபெறுவரே யனைவர்
 தொல்லையும் போக்குந்தூய நிலைநின்போ லாவாரே. 100

கண்கண்டு குருடராய்க் குணம் பிரண்டலைதல் வேண்டா
 மண்கொடுக்கு மாசையதைமனதிலும் வேண்டா அழியும்
 பொன்பொருள் கொடுக்குமாசையதை யொழித்துநீ
 யென்றுமுயர்
 பண்கொண்ட நின்நாமயிசை யென்றுமென்னினைவில்
 நிழ்கவே. 101

துன்புண்டி

அன்புடன் அண்டங்கோடி யனைத்துங்காக்கு
 மங்காளம்பிகையை

இன்பமுடன் பாடிப்பணிந் தோருக்கெல்லார் துன்பம்
 என்பதில்லையே துயரெல்லார் தீர்த்துத் தூய்மையாக்கி
 இன்பமுண்டி னிமையுண் டென்றுள மாடுமே.

நூலியல்

இப்பாடல்கள் அனைத்தும் தேவியின் மூல மந்திர எழுத்துக்-
களின் பூரண சக்திதனை நூறு பாடல்களாய்ப் பிரித்து, கடைசிப்-
பாடலில் கருணையைச் சேர்த்து 'க' என்னும் மூல சக்திதனை
விளக்கும் பயனாக அம்மன் அருளால் அமைவின்றன.

1. நல்லெண்ணம் வளர, பாவம் தீர
2. மறந்தவர் ஒன்றுசேர
3. தாய் தந்தையை அடைய
4. மாயை விலக
5. சித்தம் தெளிவுற
6. அருள் சேர
7. யோகநிலை எய்த
8. தவறுவழி செல்லாதிடுக்க
9. மந்திர சித்தி பெற
10. தேவி அருள் பெற
11. பாடும் வல்லமை பெற
12. நம்பிக்கை வளர
13. பக்தி வளர
14. நாமம் பரப்ப
15. தூய உள்ளம் பெற
16. நினைத்த காரியம் இடையூறின்றி நடக்க
17. சத் சங்கம் கிடைக்க
18. தியானத்தில் பூரணம் அடைய
19. தாள் என்ற அகந்தை ஒழிய
20. தெய்வத் தொண்டு செய்யும் வரம் பெற
21. முக்காலம் உணரும் சக்தி பெற
22. முக்தி பெற
23. பொருளாசை விட
24. மரணபயம் அகல
25. ஞானம் பெற
26. அழியா செல்வமும், வீடு பேறும் பெற
27. பக்தி பரவசம் உண்டாக
28. பேரின்பம் அடைய
29. சித்துக்கள் பெற
30. மாயை அகல
31. விதியையும் வெல்ல
32. வழித்துணையாய் வர
33. மனக்குறை தீர
34. மகாமாயை அகல

35. நினைத்தவுடன் பலன் பெற
36. தாயின் கருணை பெற
37. உள்ளம் தெளிவு பெற
38. தேவியைக் காண
39. காமம் அழிய
40. தேவி உருவை உள்ளத்தில் என்றும் காண
41. அருட்பெருஞ்ஜோதி காண
42. மனசாந்தி கிடைக்க
43. இக்கட்டான நிலை நீங்க
44. சகல போகபாக்கியங்கள் அடைய
45. பகைவர்களால் உண்டாகும் பயம் நீங்க
46. எம்மதமும் ஒன்றாய்க் காண
47. இவ்வாழ்க்கையில் இன்பம் பெற
48. வாழ்க்கையில் தவறினாலும் மீண்டும் தவறு
செய்யாதிருக்க
49. நிரந்தரமான மகிழ்ச்சி உண்டாக
50. சமாத்நிலை அடைய
51. உள்ளத்தே ஞானஒளி உண்டாக
52. மனப்பக்குவம் அடைய
53. நிலையான மன சந்தோஷம் உண்டாக
54. அம்பிகை அருள் என்றும் கிடைக்க
55. அரிய பெரிய செயல்களைச் செய்ய
56. கெட்ட நடத்தை உள்ள மகன், மகள் திருந்த
57. வாக்கு வன்மையும் செல்வமும் அடைய
58. இறக்கும் தருவாயில் தேவி நினைவு பிரியாதிருக்க
59. இல்லறம் நல்லறமாக
60. கன்னிகைகளுக்கு நல்லவரம் கிடைக்க
61. தேவிக்கு செய்த அபசார தோஷம் தொலைய
62. மரண அவஸ்தை இல்லாது ஒழிய
63. புத்திர பாக்கியம் உண்டாக
64. தனக்குரிய பொருள் தப்பாமல் அடைய
65. ஈவிரக்கம் வளர
66. ஈடிப்பு, பாட்டு, ஓவியம் முதலிய கலைகளில்
திறமை பெற
67. குருவை அடைய
68. வேலை கிடைக்க
69. மேல் படிப்பு வளர
70. வீண்பழி வராமல் காக்க
71. கிரகங்களால் ஏற்படும் துன்பம் அகல
72. திருமணம் நிகழ

73. வேலையில் மேல் பதவி பெற
74. கடவுள் உண்டா இல்லையா என்ற சந்தேகம் அகல
75. கெட்ட நினைவுகள், எண்ணங்கள் மறைய
76. தலைமைப் பதவி பெற
77. அரசு பதவி பெற
78. அட்டமா சித்துக்கள் பெற
79. அனைவரையும் மகிழ்வைக்கும் பொறுமை பெற
80. தன் குழந்தைகள் நலம் பெற
81. கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு அறிய
82. பக்குவநிலை அடைய
83. மீண்டும் பிறவாநிலை அடைய
84. சுமங்கலியாய் இருக்க
85. விதிப்படி காதல் நிறைவு பெற
86. நோயற்ற வாழ்வு பெற
87. தேவியைக் கனவில் காண, தீயகனவு வராமலிருக்க
88. வேதங்களை உணர
89. தேவி திருவடி தீட்சை கிடைக்க
90. பலகோடி அசுவமேத யாகங்கள் செய்த பலன் பெற
91. ஆயுதங்களால் உண்டாகும் பயம் அகல
92. அம்பிகையின் திருவுருவுடன் நேரே பேச
93. இல்லத்திலேயே துறவறத்தின் தவவலிவு பெற
94. தடங்கல்கள் வராமலிருக்க
95. சிவனாய் ஆக
96. நன்றி மறந்தவரும் திருந்த
97. பஞ்சபூத நிலையறிய
98. வறுமையென்றும் வராதிருக்க
99. பயிர் செழிப்புடன் வளர
100. தேவியாய் ஆக
101. அகிலாண்டமெங்கும் புகழ் நிலைக்க

ஸ்ரீ அங்காள பரமேசுவரி திருமலராடி சரணம்

திருக்கயிலாயப் பொதிய முனி திருமலராடி சரணம்